

Vestnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AUSTRALIJI

»MESSENGER» – Voice of Slovenians in Australia

«Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215»
CATEGORY A

LETNIK XXXI Štev. 3

MAR. 1986

DOBRODOŠLI MED NAMI – NA "JADRANU"

«Slovenska narodnostna skupina v Viktoriji si je v primeri z drugimi etničnimi skupinami največ zgradila, je izredno delavna in odlično organizirana» — je dejal Minister za Etnične zadeve Viktorije, gospod Peter Spyker v svojem nagovoru na proslavi "Župančičevega dneva", ki ga je pripravilo društvo "Jadran" na svojem zemljišču v Keilorju.

Proslava "Župančičevega dneva", ki je bil istočasno tudi dan naše mladine in sedma obletnica odkritja spomenika pesniku Otonu Župančiču, je bila mogočna manifestacija uspešnosti sodelovanja slovenskih društev v Viktoriji in prijateljskih odnosov do drugih slovenskih društev po Avstraliji.

Velika dvorana "Jadranovega" doma v Keilorju ne bi mogla sprejeti med svoje stene nikogar več, tako so jo napolnili Slovenci z vseh delov Melbourn, pa tudi drugih krajev Avstralije. Društvo iz Canberre in Albury, so poslala svoje zastopnike, društvo "Triglav" iz Sydneya pa je na proslavi sodelovalo s svojim močnim in odlično izvežbanim moškim pevskim zborom ter folklorno skupino.

Med posebnimi gosti je omeniti ministra za etnične zadeve Viktorije g. Petra Spyker-ja M.P., direktorja radio postaje 3 E A g. Johna Able, predsednika občine Bulla Mr. Kelly-ja, direktorja Eurofurniture g. Cveta Stantiča, predstavnik vseh slovenskih društev: S.D.M. "Planice", Geelonga, Albury-Wodonga, Canberre in "Triglav" iz Sydneya, slovenske radio-ure in "Vestnika". Kasneje se je gostom pridružil tudi generalni konzul SFRJ dr. Trajkovski.

Navzoče je ob pričetku kulturnega programa, v soboto 8. marca 1986 zvečer ob 6.00 uri pozdravil predsednik "Jadrana" g. Frank Iskra in takoj predal besedo ministru Spykerju, ki je dejal, da ima najbolj prijetno službo v celi Viktoriji, saj je povsod med etničnimi skupnostmi prijazno sprejet in bogato pogoščen. Dejal je, da mu je gostoljubnost Slovencev poznana še iz časa njegovega obiska pred dvema leti v Sloveniji ter da izredno dobro urejena slovenska društva v Viktoriji odražajo sposobnost in pridnost Slovencev, katero je videl med svojim petdnevним potovanjem po Sloveniji. Pozval je mladino, naj zadrži svoje etnične posebnosti in nadaljuje kulturne tradicije svojih prednikov v multikulturni družbi Avstralije.

Mogočno so zadoneli neto glasovi moškega pevskega zbora kluba "Jadran", katerega vodi g. Hugo Polh. Zapeli so: O, slavljeneč današnji, Zadoni nam, zadoni in Odkod si potnik ti doma.

Nato je stopil na oder predsednik občine Bulla g. Kelly in s svojim domačim humorjem prepletenim nagovorom podal glavno svojo temo: Mi vsi moramo misliti na domovino, v kateri živimo, a pri tem ne smemo pozabiti odkod smo prišli.

Prikupna mladinka "Jadrana" Sandra Iskra in Toni Burlovič, ki sta zelo uspešno povezovala cel program, poslušata govor ministra Petra Spykerja.

(Foto I. Leber)

BODI NAM DRAGA BESEDA SLOVENSKA

Že dolgo nosim misli, katere bi rad zapisal in jih delil s svojimi rojaki. Marsikateremu zavednemu Slovencu širom sveta pa tudi doma se dan na dan, bolj in bolj ponuja vprašanje: kam plove ladja s slovenskim ljudstvom in njegovo dediščino.

Dandanes bi težko našli kak slovenski časopis, bodisi v Sloveniji ali kjer koli po svetu, ki ne omenja krize o naši materini besedi. Še bolj zgovorno dokazano, da je tako res kot beremo, se lahko prepričamo ob obisku svoje rojstne in še vedno kربة dežele Slovenije. Vsak Slovenec, ki potuje na obisk v svojo rojstno domovino gre s svojim srcem in duhom tja kjer mu je tekla zibka. Vleče ga, da zopet objame svoje drage, posebno svojo mater, če je še živa, katera mu je dala življenje in mu podarila vso svojo ljubezen — predvsem pa ljubezen do tega, da ga je rodila Slovenca. Tudi ko smo odhajali v svet nam je v solzah naročila: "Ne pozabite na Boga in na svojo mater!"

Gotovo ni rojaka, ki ne bi okusil grenkobe tuje dežele; toda materino naročilo smo nosili v srcu kot zaklad. Ne samo, da nismo pozabili temveč materino ljubezen smo gojili naprej in jo vsadili v mladi rod, ki mu je zibka v tej novi deželi. Kljub temu, da smo zalivali sad slovenske besede — in jo še vedno, smo nekako pozabili sami nase, da se moramo "držati" v isti ravni z drugimi narodi in narodnostmi. Nič zato, če smo po številu majhen narod smo pa zato tem večji s svojo bogato dediščino.

Sedem vprašanj, ki jih je Ko-ordinacijski odbor slovenskih organizacij Viktorije dal, naj bi na njih odgovoril vsak rojak, je zelo dobra in potrebna zamisel.

Koliko bodo ta vprašanja delovala tukaj pri avstralskih oblasteh oziroma naši odgovori, bo pokazala bodočnost. Čas pa je, da povemo, kar nam leži na srcu in to tudi zahtevamo.

Kako bodo reševali problem materinega jezika v rodni domovini, še ni nikjer sledu. Zaenkrat se problemi le večajo. Prav nič pa ne bodo dosegle kritike in pisarjenje po časopisih, dokler bo tujec in "južni brat" spoštovan v škodo slovenskega naroda in njegovi dediščini.

Slovenci, kjer koli smo; v zdomstvu ali v matični domovini, vsi predstavljamo eno skupno deželo — Slovenijo. Zato je razumljivo, da nam rojakom po svetu ni vseeno, kam "plove" doma naša dediščina. Da pa bi hoteli zravnati "krmilo" te ladje moramo prvo sami tukaj, kjer živimo, stati trdno in ponosno, da nas "piš" ne odnese. Če nam bo uspelo, da bomo enaki z drugimi narodi, potem lahko pokažemo svoji rodni domovini, da znamo tudi čez "valovito morje" prepeljati "našo ladjo" v mirno in lepo "pristanišče". To bomo dosegli le, če se bomo trdno zavedali, da smo Slovenci in, da Slovenci hočemo ostati s srcem in duhom — ne samo z imenom nekje na papirju.

Zato pa dragi rojaki, kjerkoli smo raztreseni po tem božjem svetu, naj nas spremlja misel na naših vsakdanjih poteh: "NAROD, KATERI NE SPOŠTUJE SEBE, NI SPOŠTOVAN TUDI OD DRUGIH NARODOV. Narod, ki zapravlja svojo dediščino, koplje grob samemu sebi!"

Bodi pozdravljena beseda materina!

Ivan Lapuh

KOLAJNE SLOVENSKIM SMUČARJEM

Slovenski smučarji, ki so predstavljali Jugoslavijo v dvajseti sezoni tekmovanj za svetovni pokal v alpskem smučanju, v sedmi sezoni tekmovanj za svetovni pokal v alpskem smučanju žensk in v sedmi sezoni tekmovanj za najboljše skakalce še nikoli niso dosegli tako lepih uspehov.

Rok Petrovič je kot prvi slovenski smučar osvojil zlato kolajno v skupnem seštevku slalomov za svetovni pokal.

Bojan Križaj je že četrtič osvojil kolajno v podobni konkurenci, tokrat že drugič srebrno.

Mateja Svet pa je prodrla v svetovni vrh v soboto 22. marca ko je v Bromontu v Kanadi že drugič posamezno zmagala na tekmah za svetovni pokal v veleslalomu, kar ji je tudi prineslo bronasto kolajno v seštevku veleslalomov. To je tudi prva taka kolajna slovenskih smučark.

V sezoni svetovnega prvenstva v smučarskih skokih pa je Primož Ulaga zmagal dvakrat. V končnih rezultatih je prišel na šesto mesto. Miran Tepeš pa je zasedel enajsto mesto med številnimi konkurenti.

Skakalna reprezentanca Jugoslavije, ki jo sestavljajo samo Slovenci je prišla na peto mesto pred takimi močnimi tekmeci kot so Zap. Nemčija, Kanada, Poljska in Vzhodna Nemčija in takoj za Avstrijo, Finsko, Norveško in Čehoslovaško.

Za pokal narodov v alpskem smučanju je prišla Jugoslavija na šesto mesto za Švico, Avstrijo, Zap. Nemčijo, Italijo in Francijo. Pri moških so se ekipe uvrstile: Avstrija, Švica, Italija, Zap. Nemčija, Švedska, Jugoslavija; pri ženskah pa: Švica, Avstrija, Zap. Nemčija, Francija, Kanada, USA in Jugoslavija.

Rok Petrovič, prvi Slovenec, ki je dobil Kristalni globus svetovnega pokala in Mateja Svet, prva slovenska smučarka, ki se lahko ponaša s kolajno za uspehe v alpskem smučanju po zmagi ob zaključku sezone v Bromontu Kanada.

(Foto L.D.)

vestnik

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic., 3084, Tel.: 459 8860

Lastnik - Published by
SLOVENIAN ASSOCIATION MELBOURNE
P.O.Box 185, Eltham, Vic., 3095. Tel. 437 1226

Predsednik - President: PETER MANDELJ
Tajnica - Secretary: ANICA MARKIČ

Odgovorni urednik - Editor
MARIJAN PERŠIČ

Stalni sodelavci - Permanent contributors:
ČUK VASJA, LAVRIČ DUŠAN, LAVRIČ
JANA, MANDELJ PETER, PERŠIČ KAREN,
POSTRUŽIN LJUBICA, POSTRUŽIN DAR-
KO, SPACAPAN SIMON, MARTA STERLE,
STANKO PIBERNIK.

Tiska - Printed by
CHAMPION PRESS

Cena - Price 85c
Letno - Annual Subscription 10 dollars

Rokopisov ne vračamo
Za podpisane članke odgovarja pisec.

KOMU LOJALNOST

Mr. Alan Cadman, M.P., predstavnik federalne opozicije v Avstraliji za etnične in migrantske zadeve je izjavil, da bo opozicija strogo proti temu, da se osebami katerim bodo podelili avstralsko državljanstvo ne bo treba odpovedati zvestobi in vdanosti do drugih dežel.

Laburistična stranka je namreč mnenja, da je taka odpoved nepotrebna in jo hoče odpraviti.

G. Cadman je dejal, da je pravilno, da priseljene osebe zadrže svojo kulturo in tradicije, a na drugi strani je potrebno, da javno priznajo, kateri državi pripada njihova lojalnost in podložnost.

ODHODNA TAKSA

Od prvega julija dalje bo odgovornost za pobiranje odhodne takse (Departure tax) prešla na letalske družbe, tako da jo bodo potniki plačali istočasno z vozovnico. Do tega datuma pa lahko potniki plačajo to takso pri uradih Ministerstva za Imigracijo in Etnične zadeve v vseh večjih mestih Avstralije.

IZ UREDNIŠTVA

Kljub temu, da smo že v aprilu je številka katero čitate še za mesec marec. Vzrokov za to je več, a glavni je ta, da so letošnji velikonočni prazniki prišli ob koncu meseca, prav ko gre navadno Vestnik v tisk. Bili smo pred vprašanjem, da združimo marčno in aprilsko številko, toda prevladalo je mnenje, da je zamuda boljši izhod. Upamo, da nam boste zato našo zamudo opravičili.

Naj, kakor smo že večkrat preje, v boljše razumevanje naših problemov, zopet povdarimo, da vse delo pri Vestniku, razen tiskarskega, zavisi od dobre volje, časa in zmožnosti sodelavcev. Ti pa zopet od raznih predvidenih in nepredvidenih okoliščin.

Kot je večina naših bralcev že prav gotovo opazila, se v zadnjih številkah vse

češče pojavljajo prispevki ge. Danice Petrič iz Sydneya in ge. Irene Birs-Skofič. Obedve vnašata nove dimenzije v naše slovensko glasilo. S pomočjo Danice Petrič bo Vestnik lahko mnogo bolj zajel tudi dogajanja med Slovenci v Sydneyu, medtem ko Irena predstavlja mlade, že v Avstraliji rojene slovenske generacije ter njih poglede in misli. Upamo, da bomo obe, Danico in Ireno, prav kmalu lahko tudi formalno vključili med naše stalne sodelavce.

Delo pri Vestniku postaja vse bolj zahtevno in nedvomno bo kmalu nastopil čas ko bo treba sedanjo organizacijsko strukturo prilagoditi novim prilikam. No, to pa je vprašanje, s katerim se bo moral predvsem spoprijeti Vestnikov dosedanji lastnik, ki je S.D.M.

DRAGI ROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italia, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba 43.00 AUS dolarjev, dvoposteljna soba 56.00 AUS dolarjev. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju.

V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak VINKO LEVSTIK

PALACE
HOTEL

VAŠ HOTEL !!!

34170 GORIZIA-GORICA, Corso Italia 63, (ITALY)

DOBRODOŠLI!

OB USPEHIH SLOVENSKEGA ŠPORTA

Razveseljivo je čitati o uspehih slovenskega športa. Slovenski smučarji, ki so Jugoslaviji prinesli prvo in dosedaj edino kolajno v zimskih olimpijskih igrah so se v letošnji sezoni odlično izkazali in za jugoslovanske barve priložili zlato, srebrno in bronasto medaljo v alpskem smuku in se tako postavili med svetovne zvezde v tej športni panogi.

Nedavno smo v Melbournu imeli priliko doživeti uspeh slovenskih balinarjev na mednarodnem tekmovanju. Za tem so se odlično izkazali slovenski jadralni letalci na svetovnem tekmovanju v Benalli. Maratonski tekač, rojak iz Kranja, je navzlic močni konkurenci zasedel drugo mesto na maratonskem teku v Colacu. Sedaj pa so v Melbournu slovenski paraplegiki in tekmujejo v košarki za Zlati pokal, kot ena od desetih najboljših ekip na svetu.

S ponosom gledamo na te uspehe naših rojakov, z veseljem jih sprejemamo, kadar pridejo med nas. Toda pri vsem je tudi nekaj grenkega priokusa.

Predvsem nas teži, da športni organizatorji v stari domovini ne smatrajo za potrebno, da bi o svojem prihodu v Avstralijo obvestili tukajšnje naše organizacije, ki bi potem imele možnost, da pravočasno pripravijo sprejeme in nudijo svojo pomoč, v kolikor je ta potrebna.

Drugo nerazveseljivo dejstvo je, da, vsaj po pripovedovanju tekmovalcev, državne oblasti v domovini ne dajejo nikakršne podpore in jim potovanja v tujino omogočajo le razna trgovska podjetja. Na drugi strani pa smo čitali, da so se potrošili težki denarji, da se propagira Beograd kot središče za letne olimpijske igre.

Nazadnje pa nas moti še to, da se pri vseh teh uspehih slovenskih športnikov v svetu nikoli ne povdarja tudi slovensko ime, čeprav so njih dobri rezultati v glavnem zaslug slovenske sposobnosti in slovenskih gmotnih sredstev.

ZAVARUJTE SVOJ VIDEO

V enem od petih vlovov v privatno stanovanje v Melbournu ukradejo tudi video ekvipment. Vendar si kljub temu zelo malo lastnikov zabeleži serijsko številko svojega aparata in tako onemogoči policiji, da bi zasledila pravega lastnika teh aparatov, ki jih zopet dobe.

Zato policija svetuje lastnikom naj svoje aparate primerno označijo. Najboljši način je z vgraviranjem številke svojega vozniškega dovoljenja, če pa tega nimate, pa s številko vozniškega dovoljenja svojega sorodnika ali prijatelja.

V vsaki večjih policijskih stražnic imajo na razpolago gravirno orodje, katerega vam bodo radi posodili. Na policiji vam bodo dali tudi nalepko, katero boste na-

lepili na vidno mesto aparata. Ta nalepka bo naznačevala, da je bil aparat označen.

Druga metoda je oznaka z ultra-violetnim črnilom. Tega boste lahko dobili v papirnicah, pri ključavničarjih pa tudi pri trgovcih z video in večjih trgovinah.

Policiji bo mnogo lažje identificirati vašo lastnino, ako ji boste pokazali fotografijo te ali pa video-film. Prav tako je tudi važno, da razpolagate s seznamom vaših vrednostnih predmetov. Ta seznam naj vsebuje serijsko številko, model, mero, barvo ali oznako draguljarja.

Morda lahko tudi pritrdite vaš video na zid ali polico, tako, da ga bo težko odstraniti. Lahko pa ga zaprete tudi v posebno omaro, tako, da ne bo viden poleg T.V. aparata.

POMOČ SLOVENSKI KNJIGI BO MOČNO USAHNILA

Manj denarja za kulturo v prihodnjem letu pomeni, med drugim, manj pomoči slovenski knjigi, ki jo daje Kulturna skupnost Slovenije. Od 440 naslovov, ki so jih predlagali založniki, naj bi ustrezno subvencijsko vsoto dobilo le 170 knjig, kar je 60 naslovov manj od letošnjega programa. Če bodo sredstva skupnosti (program pripravljajo na podlagi letošnjih cen) v letu 1986 samo za 50 odstotkov večja od letošnjih, bo treba to število zmanjšati še za 30 naslovov, kajti izračun v okviru sedanjih denarne razdelitve izkazuje manjko 50 milijonov dinarjev.

Tak je praktični oris enega programskega dela in iz njega je mogoče razbrati, v kakšni načrtovalski tiski je KSS. Pri tem pravzaprav ni dosti pomagalo razmišljanje članov odbora za skladi razvoja kulturnih dejavnosti, ki so v nadaljevanju seje iz prejšnjega tedna skušali gmotna neskladja v osnutku programa. Najdlje so se zadrževali ob programski zasnovi na področju založništva in knjižničarstva. Osnovno vprašanje je, kakšne knjige naj KSS ob takšnem krčenju programa v prihodnje podpira (sedaj je delež

leposlovij in strokovnih knjig enak) in kateri kriteriji naj bodo podlaga za selekcijo nanciranje revij (40 revij in 14 publikacij ZKOS). Pri pregledu programa Cankarjevega doma je odbor menil, da bo moral le-ta skrbeti obseg svojega razvoja. Nekaj več besed je bilo tudi o Slovenski filharmoniji (ni smotno še nadaljnje zmanjševanje števila abonmajev) in Enciklopedij Jugoslavije (nujna je ocena in prerazdelitev denarnih obveznosti iz Slovenije).

Republiška kulturna skupnost ugotavlja, da sedanja prispevna stopnja (0,50% od brutto osebnih dohodkov) ne bo zadostovala za izvedbo novih nalog, za nepokrite postavke v osnutku programa (subvencije knjig, filmska dejavnost, varstvo naravne in kulturne dediščine) in za investicijska vzdrževalna dela (utemeljene zahteve za 800 milijonov dinarjev).

Na skupščino SRS je naslovila dopis, v katerem naglašala, da bi morala biti prispevna stopnja prihodnje leto vsajh 0,55 odstotka.

(povzeto iz slovenskega tiska december 1985.)

LAŽNI BLIŠČ OSMEGA MARCA

76 LET MEDNARODNEGA
ŽENSKEGA DNE

Bodimo odkriti, mednarodni ženski dan, je postal dan, ko si vsakdo, ki ima trgovsko žilico, lahko prisluži mastne denarce. Turistične, trgovske organizacije, zlasti pa cvetličarne ter celo nekatera sredstva javnega obveščanja, že mesece dni prej razglašajo, kaj lahko mož kupi za ta "ženski dan" svoji ženi, kaj sin materi, fant dekletu itd.

Delavne organizacije ponekod zapravljajo z lahkim srcem. Zaposleno delavko skušajo vsaj za 8. marec razveseliti, zato se opijajo in veselijo na njen račun. Naslednje dni pa teče spet vse po starem, ženskam v večjo ali manjšo škodo.

KAJ JE 8. MAREC?

Priključimo si v spomin; pobudo zanj je dala 1910. leta Klara Zetkin v Kobenhavnu na Danskem na drugi mednarodni konferenci socialistov. Od tedaj naprej naj bi socialistke in sploh vsi napredni ljudje vseh držav vsako leto pripeljali mednarodni ženski dan in takrat manifestirali za svoje politične pravice in za družbeno enakopravnost delovnega ljudstva ter za mir po svetu.

Mednarodni ženski dan torej ni in ne sme biti dan ljubečih mater in gospodinj, ampak dan vseh naprednih osveščenih ljudi; žensk in moških, ki se zavedajo svojih pravic in dolžnosti.

(Neva Železnik - Naša žena)

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

(Nadaljevanje s prve strani.)

Ob zaključku programa so vsi pevski zbori skupaj mogočno zapeli Aljaževo "O Triglav, moj dom", predsednik "Jadrana" g. Frank Iskra pa se je zahvalil vsem, ki so s svojim sodelovanjem pripomogli k uspešnemu večeru. (Foto I. Leber)

Za tem se je zvrstil obširen in pester program, v katerem so sodelovala skoraj vsa društva:

O Župančiču sta nam povedala v slovenščini in angleščini v narodno nošo oblečena fant in dekle, člana mladine "Jadrana", ki sta tudi uspešno napovedovala točke programa.

Slovenska mladina iz Sydneya, ki pleše v folklorni skupini "Triglava", je pokazala brezhibno izvežbane narodne plesne.

Otroci "Planice" so nastopili s prizorčkom Ciciban in čebelica.

Izvrstno uvežbani pevski zbor "Triglava" je zapel Prešernovo Zdravico in Trte nasadila bodem. Župančičevo pesem je recitirala Patricia Surina, Goriškim izgnancem pa Veronika Smrdel.

Folklorna skupina "Veseli Čankarji" iz Geelonga, katero vodi gospa Štefka Matkovič, je prikazala splet narodnih plesov.

Ines Žele iz Geelonga je recitirala Župančičevo Domovina.

Pevski zbor "Ivan Cankar" iz Geelonga je pod vodstvom g. Lojzeta Furlana zapel Slišala sem ptičko pet in Po jezeru bliz Triglava.

Seveda je tudi za to priliko gospa Marcela Bole sestavila posebno pesem, ki jo je sama recitirala.

Zopet so zaplesali narodne plesne člani folklorne skupine "Triglava". Za njimi pa je nastopil mešani pevski zbor S.D.M., ki ga uri g. Branko Sosič in zapel Kaj doni

sladko se glasi in Plovi, plovi.

Kvartet "Zvon" je zopet žel navdušeno odobravanje za pesmi Jaz pa vem kam grem in En ptiček je priletel.

Na odru se je nato zbrala mladina "Jadrana" in povabila vse prisotne naj z njimi zapojejo Mi se imamo radi.

Ob koncu je zopet nastopil pevski zbor "Triglav" ter zapel priljubljeni narodni Pleničke je prala in Adijo pa zdrava ostani.

Sledil je finale, ki je radi svoje spontane prisrčnosti pripravil vse prisotne v pravo manifestacijo prijateljstva in povezanosti. Saj nič Slovenca ne more tako združiti kot naša pesem. Na oder so prišli vsi pevski zbori in skupaj, brez poprejšnje skupne vaje, gromko in kot, da bi že leta in leta skupaj nastopali, zapeli Aljaževo O, Triglav moj dom. Kakšno navdušenje je to povzročilo v dvorani se skoraj ne da popisati. Moral si ga sam doživeti.

H koncu pa se je še cela dvorana priklučila domači Pri farni cerkvi.

S tem je bil koncertni del večera zaključen. Sledil je ples, za starejše v dvorani, za mladino pa "disco" v mladinski koči.

Naslednji dan pa so se ob udeležbi kakih 120 ljudi vršile športne tekme, vrtna veselica in pa podelitve športnih priznanj.

Organizatorjem "Jadrana" pa gre priznanje vse naše publike za delo in trud, ki so ga vložili v pripravo tako uspelega "Župančičevega dneva".

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

razpisuje

NATEČAJ

za DEKLE SLOVENSKE SKUPNOSTI 1986

Izbranemu dekletu bo podeljen naslov na letnem plesu S. D. M. v soboto, 14. junija 1986, 82. Ingrams Rd Research.

Istočasno bo na prireditvi podeljen naslov KRALJICE DOBRODELNOSTI tistemu dekletu, ki bo v predizborni kampaniji prodala srečke v najvišji denarni vrednosti. Čisti dobiček prodanih srečk, katerih glavni dobiček je brezplačna letalska vozovnica v Evropo, se namenja v korist razširitve in obnovitve mladinskih športnih objektov pri S. D. M.

Upravni odbor Slovenskega društva Melbourne

VABI

K SODELOVANJU DEKLETA

ki bodo v tekočem letu izpolnila najnižjo starostno mejo 17 let; kot pogoj pa se postavlja tudi nujnost, da je najmanj eden od staršev Slovenec (če gre za hčerke nečlanov slovenske skupnosti) oz. zadnji pogoj ne velja za hčerke članov katerekoli slovenske skupnosti v Viktoriji.

VSA DEKLETA,

ki cenijo to, kar so njihovi starši uspeli "vsaditi" na avstralska tla in ki so s ponosom pripravljena dati svoj delež k ohranitvi slovenstva in njegovih običajev tu, v Avstraliji,

NAJ SE ČIMPREJ oz. NAJPOZNEJE DO 30. APRILA 1986

prijavijo tajnici Slovenskega društva Melbourne gospe ANICI MARKIČ na telefonsko številko 8 7 6 3 0 2 3, kjer bodo dobile podrobnejša navodila.

Folklorna skupina kluba "Triglav" iz Sydneya je številna in zelo dobro izvežbana. (Foto I. Leber)

"JADRAN"

Jadran — beseda lepa v svet zveni, Primorci to ime so zbrali. Spomin na lepe sončne dni, — — — čeprav gorja so tam prestali.

U stoji že nešteti dom; — Društvo se z društvom povezuje. Vse vabi, kliče pod skupni krov, v vseh strokah rad tekmuje.

Bilo hitro pozabljeno je gorje, ko so graditi začeli. Plodove delo obrodilo je, sedaj so vsi veseli.

Kip Otona Župančiča dom krasi, njegova pesem se poje in prebira. V duhu med nami še živi, — veseli, ker naš mladi rod ne umira.

Vesolja mnogo — športa vmes, pesem daleč se razlega. — Nogomet igra se prav zares uspehe tam dosega.

Jadran! le še tako naprej — prijatelju spoštljivo roko nudi. Druži mladino kot doslej, zavest slovensko v njej ubudi.

Marcela Bole

Pustnega rajanja pri S.D.M. se je letos udeležil celo maskiran konj.

Slovensko društvo "Snežnik" Albury —Wodonga je zgradilo streho nad bali nišči. Svečano jo bodo izročili namenu v soboto, 26. aprila ob 2.00 uri popoldne. Cel dan se bodo vršile meddruštvene bali narske tekme, večer pa bodo slavnost zaključili s plesom.

Upajo, da se bo te slovesnosti udeležilo čimvečje število rojakov iz Melbourne in drugod.

SO SE IGRALSKE DRUŽINE V SYDNEYU PREBUDILE ?

V Sydneyu šepetajo, da se v Merrylandsu pripravljajo igre! Ali res? "Da," mi pravi gospa Ivanka Pohlen, "slovenski verniki, ki prihajajo v Merrylands pripravljamo prvo igro, ki jo bomo zaigrali na odru naše nove cerkvene dvorane!" Naslov igre je "Prisega opolnoči", avtorice Manice Komanove. Za spremembo ne bomo videli komedije (čeprav bo tudi malo smeha vmes), pač pa je igra s tragičnim koncem. V igri nastopa približno 20 oseb in gospa Pohlen pravi, da igralce ni bilo ravno lahko dobiti. Eni imajo tremo, eni so prezaposleni, drugim za slovenstvo ni mar itd. Pa vendar tisti, ki so se odločili, da bodo igrali, redno prihajajo na vaje vsako sredo ob pol osmih zvečer v Merrylands.

In kdaj bomo igro lahko videli na oder skih deskah? Gospa Pohlen upa, da maja, za materinski praznik. Pridno že pripravljajo kulise, ki so precej zahtevne, saj morajo prikazati celo prizor, ki se dogaja ob polnoči na reki v čolnu. Pridne roke naših žena, pa tudi že šivajo kostume in pripravljajo razne rekvizite. Gospa Pohlen upa, da bo igra uspela, ter da bodo z njo rade volje gostovali tudi pri rojakih v Wollongongu in Canberri, če bo kaj zanimanja za njihov nastop. Igre so se začeli učiti takoj po Božiču in lahko mi verjamete, da vanjo ne bo vloženo ne malo truda režiserke, kakor tudi vseh igral-

cev, saj se bodo učili polne štiri mesece. Želim jim vso srečo ter se v naprej veselim njihovega nastopa!

Istočasno pa je tudi s slovenskega hribčka v Horsley Parku slišati, da g. Kmetič Lojze oživlja staro igralsko družino Slovenskega društva Sydney ter da želi za materinski praznik pripraviti kratko komedijo. Že 9 let je poteklo, kar je igralska družina SDS zadnjič zaigrala komedijo Vdova Rošlinka, s katero smo gostovali tudi v Melbournu in je zelo lepo uspela. Režirala jo je gospa Vlasta Klemenčič, za katero slišimo, da je trenutno precej bolna, pa ji ob tej priliki, kot stari in marljivi društveni delavki ter režiserki, kličemo skorajšnje okrevanje.

In ko smo že pri igrah, naj pocukam za dano besedo še gospoda Ivana Koželj, ki je že pred dvema letoma razdelil vloge za igro "Dva prstana" pa potem obupal, ker baje ni dobil dovolj igralcev. Koncem maja, ko bosta obe igri, ki se zdaj pripravljata v Sydneyu že odigrani, mu svetujemo, da iz obeh že obstoječih igralskih družin izbere igralce ter se korajžno loti režiranja igre. Tako bomo koncem leta lahko s ponosom rekli, da nismo spali, ali pa samo plesali in kranjske jedli, pač pa tudi kulturno živeli.

Danica Petrič

O FILMU "RAZSELJENA OSEBA"

V torek, 4. februarja 1986 ob 8.30 zvečer, smo si na kanalu etnične televizije 0-28 lahko ogledali celovečerni slovenski film z naslovom "Razseljena oseba".

Mlad arhitekt Peter, sin slovenskih staršev, se iz Argentine znajde v Ljubljani kot uslužbenec biroja za raziskavo in obnovo starih gradov. Mladi kolegi so ga zvedavo sprejeli medse in takoj pokazali veliko mero zanimanja, zakaj je Peter prišel čez lužo.

Peter obiše tudi svojo teto, verno ženo, v neki dolenski vasi, ki mu pokaže kako se reže naš domači kruh (okrogel hlebec). Ob tej priliki mu tudi reče, da vedno moli za tiste, ki so po vojni odšli v tujino, pa se ne morejo več vrniti, in da mora biti hudo, ko ne moreš obiskati domačih in krajev, kjer si se rodil in hodil.

Tetin sosed, mož kakih šestdesetih let, pa razlaga svojemu sinu, ki je Petrovih "Veš, tisti Dolenc se je vrnil ... Njegov oče in stric sta bila pri belih ... Le kaj ga je prineslo sem nebodi ga treba ... Njegov stric je enkrat ob treh zjutraj prišel k nam med vojno ..." Tako pripoveduje stari oče svojemu sinu, le-ta pa ga vpraša: "Ja, kaj pa je Peter naredil? Kaj je on kriv, saj se še rodil ni takrat!"

Peter gre s svojimi sodelavci na teren obnavljati neki stari slovenski grad in tam se zaljubi v mlado, lepo sodelavko Majdo, ki mu ljubezen tudi vrača. Povsod sta neočljiva z roko v roki. Nekega sobotnega večera, se na plesu v restavraciji eden njihovih, že okajenih sodelavcev preobleče v kneza in milostno razdeljuje slovensko zemljo. Ko pride vrsta na Petra, reče: "Zate pa ni ostalo nič, pojdi od koder si

prišel!" Peter se užaljen pobere v svojo sobo in za njim priteče Majda, ki ga tolaži, češ, da je vse bila le šala. Pridruži pa se jima tudi kolega Gorazd, ki mu odkrito reče: "Sin domobranca si, ali veš, kaj so oni delali?" Peter se zagovarja, a pijani Gorazd ga z veliko steklenico vred vleče v avto in ga vabi na nočno vožnjo po zasneženih cestah: "Pridi, ti bom nekaj pokazal!" In Peter gre z njim v avto, na splošno ogorčenje vseh prijateljev, ki so pritekli za njima. "Ubila se bosta, cepca zagamana!" jima kliče neka sodelavka. Onadva pa se odpeljeta. Na Petrovo vprašanje kam ga pelje, mu je Gorazd odgovoril, da bo že videl, da mu bo že pokazal njegovega boga.

Ustavila sta se pri Sv. Urhu, pri stari cerkvi, ki je po vojni bila spremenjena v muzej. V njej so shranjeni dokumenti, slike in razni predmeti mučenega slovenskega človeka med NOB. In te grozljive slike je Gorazd pokazal Petru, češ, "to sta delala tvoj oče in stric ...!" Peter je ogorčen in jezen stekel iz cerkve in rekel Gorazdu: "Kaj to meni kažeš, kaj sem jaz kriv, še rojen nisem bil takrat!"

Nato ju zopet vidimo na zasneženih cestah, kako se peljeta v avtu in dvita v noč. Peter zahteva, da ga Gorazd spusti iz avta, da bo nadaljeval peš in ko Gorazd ihtavo ustavi, se zaleti v snežni plaz in Peter mu pomaga poriniti avto iz snega. Nato se o-

ba začneta smejati in piti iz steklenice ter se v šali streljati: "Dajmo po belih, dajmo po rdečih!", kričita...

Nato vidimo Petra v Ljubljanski restavraciji, kako se pogovarja z dekletom Majdo, ki mu reče: "Zakaj si vedno tako za-

morjen? Zakaj si prišel sem? Mislim, da ne raziskovat samo starih gradov, pač pa sam sebe ... Rada te imam Peter, rada bi se poročila s teboj!" Peter pa ji nataknen reče, da nenehno misli samo nase in da naj že neha. Majda objokana steče ven, na dež in Peter pohiti za njo. "Mislija sem, da me imaš rad," reče Majda "hotela sem iti s teboj čez lužo, če ne bi hotel ti ostati tu, zdaj pa vidim, da samo jamraš ... Ti boš zmeraj samo jamral, pojdi jamrat od koder si prišel ...!"

In tu je bil film rezan, verjetno zaradi cenzure v domovini, kajti Peter se kar nenadoma znajde na neki slovenski proslavi, kjer je vihrala zastava trobojnica in je oder krasil napis "Bog, domovina, Na tej proslavi se pijani rojak Lojze spravi na oder hoteč nekaj povedati, pa ga dva moža z vlečeta dol. Peter mu sledi v neko sobo in ga vpraša: "Ti Lojze, ti mi povej, kaj je bilo na Sv. Urhu!" Lojze pa mu reče: "Domov bom šel, za ta Božič bom šel za gotovo domov, veš!" Peter ga stresa in nenehno sprašuje: "Povej mi, kaj je bilo pri Sv. Urhu!" Lojze pa mu reče: "Jaz sem zate gospod poročnik, da veš in vrag naj vzame Angleže ... Svinje grde, kakšna predaja; dol s komunisti!" Ko tako jezno in pijano kriči, razbije steklo v oknu in začne z neko palico, kot da je brzostrelka, streljati in kričati: "Udri po rdečih, mater jim ...!" S tem zmoti proslavo in nekaj mož ga vleče od okna. Peter pa se znajde sam, samcat, zatopljen v svoje misli, ki vidi svojega očeta, kako kot otrok

teče h grupi, ki so kot piščančki zbrani okoli matere v neki slovenski vasi. Njegov oče se ne sme več vrniti v svoj rojstni kraj. Zakaj? In film je tudi tu moral biti rezan in cenzuriran, saj se s tem konča in gledalec ne zve, kako se je Peter odločil če se bo še kdaj vrnil v domovino svojih staršev in niti ne, kako je z Majdo.

Razen rahle jezice, ker je film bil rezan, mi je zelo ugajal, ker sem spet videla svoj rojstni kraj Ljubljano in slišala njen žargon. Ugajal pa mi je tudi zato, ker sta dokaj objektivno bili prikazani obe politični in zgodovinski strani naše vojne zgodovine. Rdeča in bela. Marsikdo se je čudil, da so tak film v Ljubljani leta 1982 sploh posneli. Kajti marsikdo v domovini trdi, da je že zdavnaj bila izdana amnestija po vojni odslim emigrantom iz domovine. Pa mnoge poznam, ki gredo le do avstrijske ali italijanske meje in s hribov čka gledajo na ono stran, svojo nedosegljivo domovino, svoj dolgoletni sen. Mnogih takih otroci gredo v domovino svojih staršev, pa se jim godi kot Petru ... Kdaj bo ta črna stran naše zgodovine pozabljena ali krvaveča rana vsaj zaceljena? Vsaj za nas mlade, ki se takrat še rodili nismo!!!

Upamo, da bodo na SBS film "Razseljena oseba" še ponovili in si ga boste lahko ogledali tudi tisti, ki ste ga tokrat zamudili. Upam tudi, da ga bodo tokrat tudi reklamirali po slovenskih oddajah radijskega 2 EA, kar tokrat niso storili.

Danica Petrič

Danica Petrič

SPOMINI IZ STORŽKOVEGA DNEVNIKA

(3)

Posvetitev cerkve sv. Rafaela v Sydneyu.

Angelca je bila varčna in mi je hotela dobro. Takoj mi je odprla bančno knjižico, kamor je naložila del moje plače za namenom, da si sama prihrani denar za vožnjo domov. Po svoje pa je bila tudi čudna in mi neke noči ni hotela dolgo odpreti vrat, ko sva z Jožetom odšla v kino in potem v avtu še dolgo klepetala. Ozmerjala me je pred njim in kako sem se drugo jutro začudila, ko je Jože prišel in mi rekel: "Spokaj svoj kovček, našel sem ti drugo stanovanje." "Kaj pa služba?" sem vprašala. "Nič ne skrbi, bomo že našli kaj boljšega," je rekel ter me odpeljal v Five Dock k Justu in Darku, kjer sem našla zatočišče in v Avstraliji svoj prvi dom. "Mama" Justi je bila res dobra z mano in ji bom vedno ostala hvaležna. Darko pa je bil vedno vesel in me je nešteto krat spravil v dobro voljo. In Jože, s katerim sva postala dobra prijateljca, me je lahko obiskoval kadar je hotel.

Dobila sem tudi novo službo. V Awa

sem nekaj "švasala" (varila) za televizorje in sem se dela kmalu naučila. Bilo je veliko lažje, kot tisti presneti bonboni in tudi veliko deklet svojih let sem našla tam. Med drugimi tudi Biljano iz Srbije, s katero sva postali neločljivi prijateljci. Prednost nove službe pa je bila tudi v tem, da sem na delo hodila od doma peš in imela tako lep jutranji sprehod ter spotoma z delom svojega kosila hranila tudi konja, ki me je vedno čakal ob ograji neke hiše.

Ko pa sem se z dela vračala, sem pri neki hiši videla sedeti staro ženo in začeli sva si mahati z roko ter se pozdravljati. Bila je zelo stara Angležinja in od nje sem se naučila marsikatero angleško besedo. In ko sem ji mnogo pozneje povedala, da se bom zaročila, mi je podarila "set" srebrnih žličk. Bog jo blagoslovi, kdo ve, če je še živa?

Živo se spominjam prvega miklavževanja SDS, saj sem prvič v življenju bila tudi "tapravi" angelček v Poljski dvora-

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 22. JUNIJA 1986
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.

Na razpolago so tudi posebni poleti do Zagreba:

20. maja 1986;	1. in 15. julija 1986
11. in 17. junija 1986.	13. avgusta 1986

Zaradi novih predpisov glede potnega lista vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure)

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ni. In prvi Božič. Prvič sem bila pri polnočnici v Auburn Town Hall in zdelo se mi je čudno, da je polnočnica v dvorani in ne v cerkvi. A ko sem videla tolikšno množico Slovencev, sem razumela, da bi cerkev bila premajhna. Ko smo zapeli Sveto noč, so se mi ulile solze po licih in mislila sem na mami in dom ... In ko sem videla solze tudi na drugih licih, se svojih nisem sramovala.

V Novo leto 1973 sem stopila z mešanimi občutki, ob Jožetovi strani, a z željo, da bi se čim prej vrnila v domovino. Toda srce je hotelo drugače. Jože mi ni bil več samo prijatelj, razvila se je iskrena ljubezen. Našla sem princa svojih sanj. Ob njem sem se počutila varno in srečno. Uredil mi je tudi vse potrebno za poseben tečaj angleškega jezika na Technical College, ki so ga takrat organizirali za tuje študente. Avstralska vlada pa je tečaj financirala in smo vsi učenci dobivali plačo, kot da hodimo na delo. Mislim, da smo takrat dobili okoli 30 dolarjev na teden, tečaj pa je trajal približno 6 tednov, od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne. Pa še "home work" smo dobili, tako, da

smo še sanjali o angleščini. Učili smo se pisanja, branja in petja. Zaprli so nas v posebne kabine in dobili smo slušalke ter smo peli, oz. ponavljali kar smo slišali. Tako še danes znam "Lemon tree" in "Morning is broken" ter še nekatere druge pesmi. Kako pa sem nekoč bila presenečena, ko sem vrtela neke gumbe tistega aparata v kabini, ter sem zaslišala Slovenski oktet in "Triglav moj dom" — neverjetno a resnično.

Tudi na tem tečaju sem si našla prijateljico Rubino Katkodazadeh iz Indije, s katero sva se vsako jutro pred šolo srečali na Broadway ter šli skupaj v milk bar na kavico. Sporazumevali pa sva se bolj s kretnjami kot z besedami. Zdaj je Rubina v Ameriki, srečno poročena mamica dveh dečkov ter vodi trgovino s porcelanom in steklenino. To mi je povedala njena mama nekaj let pozneje, ko sva skupaj delali v Tuta Laboratoris. Kako je svet majhen!

(Se nadaljuje)

Storžek

ODMEVI NA KNJIGO "SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES"

Ta zanimiva knjiga ge. Drage Gelta, ki jo je izdal Koordinacijski odbor slovenskih organizacij Viktorije, pri kateri priprave so sodelovali večinoma rojaki Slovenci, živeči v Viktoriji, je zbudila dosedaj kar zadovoljivo pozornost med Slovenci v Avstraliji in drugod po svetu. Iz raznih komentarjev, ki sta jih prejela avtorica in založnik povzemamo:

Dr. S. Frank iz Adelaide piše:

"Knjiga je odlično pisana, zelo zanimiva ter bo prav gotovo služila svojemu namenu. ... Knjigo sem na dušek prebral in zato omenjam samo prve vtise o njej. Ustoličenje koroških vojvod ste odlično obdelali. Ustoličenje slovenskih in pozneje nemških koroških vojvod in izključna uporaba slovenščine kot obrednega jezika pri teh slovesnostih je za Slovence zelo pomembno v državno-pravnem smislu. Dobro bi bilo to snov obdelati v posebnem poglavju, če bo kdaj prišlo do druge izdaje te za Slovence epohalne knjige, v kar sem prepričan ... Nikjer nisem opazil, da bi v knjigi omenili, da je Slovenija edina, ki ima pisane zgodovinske dokaze o smučeh in smučarstvu, se pravi na Bloški planoti na Notranjskem, o čemur je pisal J. V. Valvasor v svoji znani knjigi. Dobro bi bilo omeniti tudi to kot posebnost Slovenije, posebno pa še v naših časih, ko je smučarstvo tako vsepovsod razvito.

Mogoče bi bilo tudi dobro omeniti posebnost, da je Slovenija bila dežela brez Židov. Za časa cesarja Maksimilijana I. 1495 so deželni stanovni koroški, kranjski in štajerski plačali cesarju odškodnino za židovski davek in so zato dobili cesarski privilegij, da v teh deželah ne smejo prebivati Židje, ki so tedaj bili izgnani iz slovenskih dežel. Takšno stanje je obstalo do najnovejših časov, ko so take diskriminacije bile odpravljene. Ne glede na vse, Slovenija je bila dežela brez Židov in zato ni imela raznih nevednosti s tem v zvezi, ki so se dogajale drugod po svetu.

Nisem opazil večjih zgodovinskih ne- točnosti, edino mislim, da je napak, da ste Ljudevita Gaja prišteli Slovincem. Bil je Hrvat z dušo in telesom...

Tu in tam so male tiskovne napake, ki so pa pri takem delu neizogibne, čitatelji jih pa ponavadi niti ne opazijo.

Prav tako mislim, da je prav, da ste se odločili v angleščini za novejšo obliko Slovenians, namesto v slovenistiki utrjene oblike Slovenes (Slovene Studies etc.). Beseda Slovenians s svojim prizvokom Slovenije še bolj poudarja našo državno samobitnost, kar tudi nekaj velja in zasluži priznanje. Slovenci Slovenians prebivajo v državi Sloveniji, Slovenci - Slovenes pa tudi v zamejstvu in zdomstvu. Enako se rabijo danes izrazi Croat-Croatian, Serb-Serbian.

To so samo moje pripombe in rahel nasvet, ki pa pomembnosti knjige prav nič ne zmanjšuje."

Dr. Franc Šali, ravnatelj Dolenjskega muzeja Novo mesto:

"Moram reči, da smo bili nad lično in bogato publikacijo prijetno presenečeni še posebej zato, ker je nastala v ogromni geografski oddaljenosti od vaše nekdajše domovine. Knjiga je gotovo nastajala ob izredno velikih naporih in vaši veliki zavzetosti, zato vam izrekamo iskrene čestitke in vse naše priznanje."

Dr. Tone Knez, Novo mesto:

"Majhen narod smo, pa vendar ste v daljni Avstraliji seznanili svet z našo zgodovino, kulturo in običaji. To je plemenito kulturno poslanstvo, ki ga opravljate v tujem svetu. Moč našega naroda je vedno bila, v jeziku, pesmi, knjigi in kulturi. Edino tako smo ob velikih drugih narodnih ohranili svojo samobitnost in duhovno svobodo."

Dr. Marjan Smolik, Semeniška knjižnica Ljubljana:

"Koliko ste imeli dela in stroškov, preden ste vse gradivo izprosili od tako različnih knjižnic in ustanov. Upam, da so vam vsi hvaležni, saj bo knjiga zaradi angleščine našla pot v vse dežele in ne samo med 'mlade' Slovence."

Že nekaj mesecev je knjiga zgodovine "The Slovenians" na marketu, katero je pripravila ga. Draga Gelta, dipl. učiteljica iz leta 1967 v Ljubljani, sedaj živeča že 18 let tukaj med nami, kjer je med Slovenci v Avstraliji znana že kar od vsega prihoda, kot artistka na polju oljnatih barv, učiteljica slovenskega jezika v etnični šoli, S S M L V, ter učiteljica slovenskih folklornih plesov v Melbournu.

Je mlada žena in mati dveh otrok. Sama še opravlja službo na Monash univerzi kot geološka risarka.

Vsi, kateri gospo Drago Gelta osebno poznamo, vemo, da je zelo zaposlena. Poleg vseh skrbi in vsakdanjega dela, se je ojunačila in začela zbirati snov slovenske zgodovine, ker, kot učiteljica, je imela priliko osebno spoznati, kaj manjka pri poučevanju, da bi naša mladina bolj spoznala in tako globlje spoštovala kulturo ter jezik svojih prednikov.

Z mnogo vloženih prostih ur, dolgih noči, katere imamo večina od nas za počitek, je gospa Gelta porabila ter jih obrnila v delaven čas, tako, da nam je pripravila nekaj, kar bi Slovenci v tujini, posebno pa še naši potomci morali biti ponosni in z veseljem sprejeti in tudi tisti, ki se zanimajo za našo zgodovino od vsega začetka slovenstva.

Kakor že večina nabaviteljev knjige ve, je ta pisana v angleškem jeziku, kar je še

večjega pomena za našo že tukaj rojeno mladino in enako tudi za ljudi različne narodnosti, kateri želijo vedeti kaj več o našem rodu.

Knjiga obsega 177 strani; 16 zemljevidov in 380 ilustracijskih in dokumentarnih slik. Je lepo razdeljena po času in poglavjih.

Knjigo je založil K O S O V (Koordinacijski odbor slovenskih organizacij Viktorije) in je bila izdana v počastitev 150 obletnice Viktorije. Lepo tiskarsko delo je opravil naš rojak Simon Špacapan - lastnik "Dinstinction Printing".

Jaz nisem fanatik zgodovine. Ker pa imam mnogo opravka z doraščajočo mladino, moram dodati, da je to knjigo šolska mladina z veseljem sprejela, saj jo lahko berejo.

Knjiga naše avtorice Drage Gelta je po vsebini in predstavi na visoki stopnji, posebno še pridobi v vrednosti, ko opisuje razvoj naroda po času in je razločno podan tudi kratek pregled slovenske literature od prvega velikana slovenske črke in besede.

Z veseljem jo priporočam vsakemu zavednemu Slovincu! Knjiga naj bi mu krasila in obogatila knjižno zbirko, posebej pa je knjiga namenjena naši mladi generaciji ter njihov prijateljem.

Lucija Srnc, učiteljica

Avtorica gospa Draga Gelta pa nam je povedala, da je imela zanimiv pogovor z neko gospo, ki ji je pravila:

kako je njen sin listal po knjigi, pregledoval slike, posebno o delu in običajih in folklori in nenehno spraševal: "Kaj je tudi v tvoji vasi bilo tako, mama? Kaj pa tvoja hiša? In čebeljak? Pa kozolce ste tudi imeli? Kakšna je bila kuhinja tvoje mame? In pakištvo? Kaj pa pradedek in prababica? Sta pripovedovala o časih

pred vojno pod Avstrijo? Kaj pa šole? Kakšne knjige ste imeli? Kaj je tebi prišel Miklavž, mama?"

Še in še je gospa naštevala vprašanja in veselilo me je - če sem s knjigo vzbudila zanimanje v enem otroku za preteklost svojih staršev, je moj trud že delno poplačan.

Druga gospa je bila vesela, ker so bili običaji ob pustu omenjeni tudi iz njenih krajev: "Že tako dolgo nisem nič slišala o njih," je dejala.

Knjigo "Slovenians from the earliest times" lahko naročite tudi pri "Vestniku" na naslov P.O.Box 56, Rosanna, 3084, Victoria, Australia. Cena knjige je 20 dolarjev in poštnina 2 dolarja.

Ga. Marcela Bole nas je prosila da objavimo sledeče stihe, katere je sestavila, da bi s tem razveselila svojo dolgoletno prijateljico. Ker tudi mi radi vidimo vešele obraze smo njeni prošnji ugodili.

ANKA IZ KOBARIDA

V Kobaridu se je Anka rodila, v prvi svetovni vojni očeta zgubila. Z materjo sta v ljubezni živele, čeprav razkošja nikdar imele.

Anka najlepša - ime si dobi, gostilničar si jo za ženo želi. Hišo in grunt, vse sta prodale, misleč zdaj ne bova več na gruntu garale.

V gostilni kmalu pridejo dolgovi na dan, tudi brat terja: ti si mi doto dolžan. Tretji otrok se že Anki rodi, mož pa čez mejo v Avstrijo zbeži.

Med tem druga svetovna vojna nastane, na sinčka na dvorišču granata pade. "Ah" kako žalovala je cela družina, saj je zgubila edinega sina.

Ob koncu vojne vse je čez mejo še Anka v koš skrije svojo mamo. Koš na rame, dve hčerki za roke drži, ko z materjo v košu čez mejo beži.

Taborišče: Bolongia, Napoli, Banioli, spomin na te kraje te glava boli. Anke mati je od žalja zbolela, kmalu v tujini grob je imela.

Iz Avstrije k ženi mož si želi, živeti z očetom, ženo in hčerkami. V Banioli se je družina združila, v Avstralijo dovoljenje kmalu dobila.

Taborišče Bonegila jih je sprejela, dokler mož ni dobil dela. V tovarni Dunlop mož je z delom začel, in veselo upal, da bo lepše živel.

Anka je tudi delo dobila, hčerka prva in druga se v šoli učila. Kmalu v tujini so veselo zapeli, ko v novi hiši so sedeli.

Dekleta dorasle, može so dobile, v druga stanovanja se preselile. Anke sreča je kmalu prišla, Anke sreča je kmalu prešla, strašna bolezen zagradi moža.

Leto in pol je taval okrog, potem ga poklical k sebi je Bog. Hčerka je svojo mater rada imela, zato na stanovanje k sebi je vzela.

Mati Anka je hišo prodala, denar pa hčerkam darovala. Saj v družbi se lepše živi, čeprav se včasih malo potrpi.

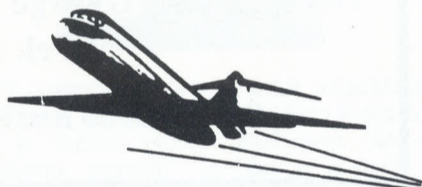
Krasno hišo si zet zgradi, vrt okoli hiše lepo uredi. V hiši spet je bilo veselo, saj okoli je povsod cvetelo.

Kratka je bila sreča ta, novica strašna; hčerka raka ima. Minulo je nekaj nad leto dni, ko dobra hčerka mrtva leži.

Kako naj opišem to gorje, kar uboga Anka prestala je. V življenju je večkrat bolna ležala, sedaj bi najraje za vedno zaspala.

Marcela Bole

GRUPA
POTOVALNIH
AGENCIJ

PARTHENON

Za vse podatke vam bo na uslugo

MIRO POPOVIĆ
Manager oddelka za Jugoslavijo

POTNE DOKUMENTE
PRIPRAVIMO BREZPLAČNO
BREZ DEPOZITA
PLAČA SE OB
PRĚJEMU KART

259 SWANSTON ST., MELBOURNE
TEL: 66-333 21
(7 linij)
TEL: 66-313 71
(8 linij)

Uradne ure od ponedeljka do petka
od 9h do 5h
v sobotah od 9h do 12h
Po uradnih urah od 6h-9h zvečer
Tel: 578-1856

Informacije za posebne polete do Ljubljane ali Zagreba so vam na razpolago preko telefona. Priporočamo, da radi omejenega števila sedežev ter možnega povišanja cen rezervirate vozne karte čimpreje. Postrežemo s potovanji na vseh letalskih linijah na vse strani sveta oglejte si Avstralijo z avtobusom po najbolj zmernih cenah.

REZULTATI ZVEZNEGA TEKMOVANJA V STRELJANJU

Dne 16. februarja 1986 se je pri Slovenskem športnem društvu "Veseli lovci" v St. Albansu vršilo prvo zvezno tekmovanje v streljanju za prenosni pokal.

Doseženi so bili sledeči rezultati:
klubsko naslon:

1. mesto S.D.M. 486 točk
2. mesto Veseli lovci 477 točk
3. mesto Planica 477 točk
4. mesto Geelong 470 točk

klubsko prosto:

1. mesto Planica 307 točk
2. mesto S.D.M. 304 točk
3. mesto Geelong 278 točk
4. mesto Veseli Lovci 242 točk

posamezno naslon

1. mesto J. Golenko S. D. M.
2. mesto L. Mavrič Planica
3. mesto A. Saitz Veseli lovci
4. mesto M. Kosič Geelong

posamezno prosto

1. mesto J. Barat S. D. M.
2. mesto S Kontelj Geelong
3. mesto L. Kos Planica
4. mesto S. Blatnik Veseli lovci

Skupne točke prvega tekmovanja so naslednje:

1. mesto S. D. M. 790 točk
2. mesto PLANICA 784 točk
3. mesto GEELONG 748 točk
4. mesto VESELI LOVCI ... 719 točk

Za Lovsko družino poroča

Franc Jelovčan

WHAT IS A "FOREIGNER" DOING HERE

That morning when I woke up, I didn't exactly go straight to the window to see what kind of day it was. I couldn't open those silly horizontal blinds they have there in Slovenia. Cilka, my cousin had already explained earlier that the mechanism for opening these blinds, throughout her new and still incomplete home, have been malfunctioning as soon as they had been installed. As much as I was curious to see what the weather was like outside, I couldn't call Cilka nor any other member of her family. They had already left to go to work or school — and it was only 7.45 a.m. People in Australia would still be having their breakfast at this hour! Fortunately for me, my mother (who accompanied me on this trip), soon awoke and I was able to persuade her, in her half slumbered state to open those stubborn and incomprehensible blinds!

Well I finally saw what I wanted to see and believe me, it was nothing to jump joy about either. Despite it being mid-january, this morning looked like any other winter's day one might find in suburban Melbourne. There was absolutely no snow, not even fog. I had hoped for more than this, but at the time I felt that I was obviously not going to be rewarded for my hopes.

After breakfast, mum and I began to keep an eye on the clock in the dining room or lounge room for that matter. We were waiting for Cilka's husband Franci, to come back and drive us to mum's village as had been arranged the night before. Since he was self-employed, he could come home generally whenever it suited him.

The clock soon struck nine and still no Franci. I was starting to get slightly agitated because I had many plans for what I was going to do that day. Also being winter, the days were still rather short. By 9.30, I had decided that I was just going to have to walk there myself. Mum wasn't too keen on going with me partly because she couldn't be bothered walking the whole distance. She also thought it would be better if she stayed at home in case Franci did decide to turn up. So I left her there contenting herself with her knitting and listening to radio Ljubljana.

I put on my coat and boots, got my gloves, hat and bag. As I approached the garage door, which due to the incomplete state of the house, it is the only entrance and exit door that can be used. I felt the handle and quickly discovered it was locked. I went back to the kitchen to get the spare key which was left on top of the fridge for our own use. But it was nowhere to be seen. I looked everywhere but it soon became apparent that they had forgotten to leave the key behind that day.

My immediate thought was "How am I going to get out of this place now???"

Sv. Janez ob Bohinjskem jezeru (Foto Irena Birsa)

— We were locked in! This was already my last week in Dolenjska and I really wanted to spend as much time as I could in Gornje Dole — mum's village.

But then, I had an idea. Why not climb through the window! But which one? I finally decided on using the window in the room where the heating system was stored. When I finally worked out how the window was supposed to open (there are two different ways of opening it), out I went. But it was no easy task. First I had to get onto the chopping log, climb up onto the sill (which is higher than Australian windows) and cautiously descend via stacked pieces of firewood.

Once I was on the ground mum tossed me everything I needed (since I couldn't hold everything as I was making my way out) and off I went. It was a chilly day so I didn't waste time putting on my gloves and hat. As I approached the major intersection in this small town called Škocjan, I just about slid all the way to my destination and nearly knocked over some poor innocent chook who was trying to obtain a decent meal by the roadside. There was definitely a lot of ice on the road today. Groping my way slowly downhill, I came to my last icy obstacle — the curved bridge. But fortunately it wasn't too bad. At least I could hold onto the rails.

Before long, I had reached the outskirts of the town having already taken the side road which was to lead me to my destination. I passed the last farm in Škocjan where I spotted two wandering turkeys eyeing me suspiciously and an aggressive German shepherd who unsuccessfully tried to approach me because his chain was just short enough to not reach the roadside.

From this point onwards, it is a lonely road. There is nothing to see but hills, forest and a small flowing creek that

SVOJI K SVOJIM

Za strokovno izdelavo
STOPNIC

se priporočata znana rojaka
FRANK JELOVČAN, 359 3043,
TONI OBERSTAR, 870 0218 (dom)

Cene zelo zmerne, delo garantirano
Factory 4, 103 Horne Street,
Campbellfield, 3061.

+++

ZAVAROVANJE

stanovanj, nepremičnin, motornih vozil,
življensko, starostno, bolniško itd.
preskrbi

ČESNIK PAVLE — C.M.L.

Tel.: 607 6111, 20 783, A.H. 598 0049

+++

Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 Wridgway Ave., Burwood, Vic.

Telefon 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila
Full denture service and repairs.

Fotografska dela
ob porokah in raznih drugih prilikah
umetniško izvrši

SAŠA ERIČ PHOTO STUDIO

267 High Street, Preston, Vic. 3072
Tel. 480 5360

+++

ZA VSA TISKARSKA DELA
se z zaupanjem obrnite na

DISTINCTION PRINTING

164 Victoria St., Brunswick, Victoria
Tel.: 380 6110

Lastnik: Simon Špacapan

+++

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES

408 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.

POPRAVLJAMO

vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 — A.H. 337 2665

**ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSКИH PLANINSKEH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA? . . .**

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209 — 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 281 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

runs adjacent to the road. I was walking at a casual pace since I thought there was no need to rush on a walk that normally takes one hour by foot. As I was walking along the curved and sometimes uphill road, I noticed that the sky had clouded over. A couple of paces later, I thought I saw snowflakes. This speculation pleased me as we hadn't had snow since new year's and I really wanted to see snow once more before I had to return back to Australia.

Things certainly move fast in Slovenia! Before I knew it, snow was falling literally in torrents and here was I, the only person on this road with more than half-way yet to go.

Watching snow fall is a kind of peculiar experience especially when you are trying to walk in a hurry. I had to quicken my pace once I realized I was going to be in for a major weather change.

During my expedition, one car did pass me by, though it was going in the other direction. Judging from their response, I wondered what they must have thought seeing me — A 'foreigner' walking alone in the middle of nowhere and in the midst of a minor blizzard.

After about forty minutes of walking, I came to the first village called Spodnje Dole. When you get to this point, it means you haven't got long to go. Also around this area, the snow had finally eased a little. I passed the village not seeing anybody. They were probably all at work in the towns or huddling close to their fires inside their homes.

Having crossed the valley on the other side of Spodnje Dole, the road now wound up a steep hill on which the local church is situated. Now this was an extremely difficult climb. My mother never hesitated in reminding me how she had to walk all this way and up the hill everyday in order to get to school and back home.

Once I had passed the church, I was virtually in mum's village. The first house you encounter as you approach Gornje Dole is on the left. It was the house where my grandfather was born and his grandfather too. A few more old and very small farm houses are located further down on your right. Soon after there is an apple orchard made up of very old twisted apple trees. These belong to my uncle. As I was making my way past these trees, I heard a car coming from where I had just been walking. Out of curiosity I turned around to see who it was. Sure enough it was the yellow dilapidated Fiat belonging to Franci and who should be in it with him — my mother. They even had the nerve to weave as they went past. If there was anything else that was going to upset me at that moment it was the fact that the snow had completely stopped falling and the sun had just peaked out from the clouds.

Irena Birsa — Škofic

ISKANJE NOVIH NAHAJALIŠČ PREMOGA, NAFTE IN URANIJA

Za raziskave nahajališč premoga, uranove rude, nafte in plina v Sloveniji bo v prihodnjih petih letih namenjenih 47 milijard dinarjev. Največ teh sredstev bodo porabili za raziskovanja v novih in že obstoječih nahajališčih premoga – približno 25 milijard dinarjev, najmanj 7,8 milijarde dinarjev pa za raziskave uranove rude.

Geološki zavod SR Slovenije bo še naprej raziskoval na območjih Titovega Velenja in Šoštanja, kjer zdaj kopljejo lignit. Tam načrtujejo več hidroloških in geomehaničnih raziskav, da bi ugotovili, kako bi lahko izkopavali premog pod sloji, v katerih je voda. Podobne raziskave bodo opravili tudi v rudniku Ojstro, v Hrastniku in Kanizarici, kjer sicer kopljejo rjavi premog, v teh premogovnikih pa imajo že dlje časa probleme z vdori vode in blata v jame.

Geološki zavod bo nadaljeval z raziskavami na novih nahajališčih premoga, kar se nanaša predvsem na območja Globoko pri Brežicah in v okolici Lendave, ker so dosedanje raziskave potrdile predpostavke, da tam obstajajo bogata nahajališča premoga. Načrtovane so tudi raziskave rudnikov Krmelj in Ilirska Bistrica, ki sta trenutno zapuščena, računajo pa, da bi iz teh jam lahko v vsaki nakopali še tri milijone ton premoga.

Kolikšne so zaloge uranove rude na Žirovskem vrhu in v okolici Škofje Loke, bi morale pokazati nadaljnje raziskave, morebitna nahajališča nafte in plina v Sloveniji pa bodo iskali na območju Pomurja, Slovenskega primorja in tako imenovanih izoliranih bazenih, v katere sodijo bazen Trbovlje, Krško polje, kranjski, ljubljanski in belokranjski bazen.

IZGUBA ZA SLOVENSKO GLASBO

Slovenska glasbena umetnost je nedavno zgubila kar dve osebi, ki sta se s svojim udejstvovanjem na glasbenem polju uvrstili v dolgo vrsto slovenskih prominentnih glasbenikov.

Friderik Lupša v vlogi Mefista

FRIDERIK LUPŠA je dolga leta nastopal kot solist v ljubljanski operi.

Rodil se je leta 1908 v Retjah pri Trzihu in si je v otroških letih kot pastir moral služiti kruh. S štirinajstimi leti pa so ga poslali v Ljubljano, da bi se izučil za pleskarja. Tu se je vključil v pevski zbor Zvon, kjer se je tako izkazal s svojim glasom, da ga je pevovodja Danilo Bučar priporočil Mateju Hubadu, kateri ga je poučeval petja, dokler se ni vpisal na konzervatorij in postal učencem poznane profesorja Julija Beteta.

Leta 1936 je prvič nastopil v ljubljanski operi kot doktor Grenville v Verdijevi Traviati.

Po vojni se je njegova pevska kariera stopnjevala. Gostoval je na Češkem in Slovaškem in celo uspel, da je v samem praškem gledališču pel zahtevno vlogo Kecala v Smetanovi Prodani nevesti.

Imel je obširen repertoar in vsem vlogam je znal dodati pečat svoje osebnosti ter je vedno uspel zadovoljiti pričakovanja poslušalcev.

V starosti 87 let je umrl skladatelj MATIJA TOMC, po rodu iz Bele Krajine, ki je večino svojega glasbenega udejstvovanja posvetil ljudskemu izročilu: prirejanju narodnih pesmi za pevske zборе.

Poleg upravljanja svojega duhovniškega poklica je Matija Tomc bil organist, predavatelj, kritik, publicist in kompozist. Kot tak je užival priznanje široke slovenske javnosti in menda ga ni pevovodje, ki bi na svojem repertoarju nikoli ne srečal kompozicij Matije Tomca.

KJER MI ZIBEL TEKLA JE...

PODZEMSKI BISER KOSTANJEVICE

Kostanjevica na Krki – "Poleg Postojnske in Škocjanske jame je Kostanjeviška ena najlepših v Sloveniji. Polna je kapniških lepot, v njej je prava simfonija zastorov, zasiganih sten, zato se jo splača videti. Druga lepota pa je njeno okolje, ki daje jami še posebno vrednost. Leži v enem najlepših krajev, ki je poln kulturnih in turističnih zanimivosti, v njeni bližini so toplice, Gorjanci in vinorodne gorice," tako je zbrane na slovesnosti ob 20-letnici Jamarskega kluba Kostanjevica in ponovni otvoritvi prenovljene kostanjeviške podzemne krasotice nagovoril eden največjih poznavalcev jamarstva v Sloveniji in predsednik mednarodne unije jamarskega turizma v Evropi prof. dr. France Habe.

Kostanjeviška jama, ki leži nad izvrom potoka Studene, je odprla svoj vhod po močnem neurju 1. avgusta 1937, turističnemu namenu pa so jo izročili 28. avgusta

ta 1971 domači jamarji, ki še danes skrbijo zanjo. Lesene stopnice in karbidovke za današnji čas niso več ustrezale, zato so se s pomočjo družbene pomoči krške občine odločili za obnovitev. Jamo so opremili z betonskimi stopnicami, uredili prehodne hodnike, postavili varnostno ograjo, na novo so uredili električno razsvetljavo in napeljali vodovod. Sami jamarji so opravili prek 1000 prostovoljnih delovnih ur, celotna obnova brez prostovoljnega dela pa je veljala 2,5 milijona dinarjev.

Kostanjeviška jama še ima skrivnosti. Do danes je raziskane 438 metrov, za turistični ogled je pripravljene le polovica. "Jamo bomo še raziskovali, saj vemo še za veliko 'črnih' rogov in najbrž so za njimi še lepše in bogatejše dvorane s kapniki," je na koncu povedal eden najzaslužnejših kostanjeviških jamarjev Martin Boltež.

(J. Pavlin – Ljubljanski dnevnik)

PIONIRSKO GLAVARJEVO DELO

Lani so praznovali slovenski čebelarji dva izjemna jubileja: 250-letnico rojstva Antona Janše in 200-letnico smrti Petra Pavla Glavarja. Če je Anton Janša iz tujine in tako le posredno vplival na razvoj slovenskega čebelarstva, je njegov sodobnik P. P. Glavar delal neposredno med našim kmečkim ljudstvom, najprej v Komendi na Gorenjskem in potem na Lanšprežu pri Mirni na Dolenjskem kot lastnik lanšpreške gosposčine (1765 do 1784).

Čeprav je Glavarjeva življenjska pot še danes polna neznank, njegovo delo na gospodarskem čebelarskem in kulturnem področju pa prav tako še ne do kraja spoznano in obdelano, smo v novejšem času le dobili popolnejšo podobo o tem, čeprav še z belimi lisami.

Z odkritjem njegovega slovensko pisane rokopisa Pogovor od Zlobelnih roj (1951. leta), ki ni bil samo prevod Janšev nemško pisane razprave o rojih, ampak je Glavar dopolnil in vnesel svoje izkušnje kot napreden čebelarški strokovnjak, hkrati pa vsestransko razgledan mož, ki se je visoko dvignil nad tedanjo duhovniško in posvetno fevdalno gosposko na Kranjskem. Bil je zagovornik tedaj naprednega liberalnega fiziokratizma na gospodarskem področju, na kulturno-prosvetnem pa med redkimi tedanjimi zagovorniki slovenskega jezika. Glavar je bil prvi, ki je pri nas pisal za preprosto ljudstvo zunaj okvira nabožne vsebine in si prizadeval, da bi s pomočjo tiskane slovenske besede razširil gospodarski pouk med preprostim ljudstvom. Svojega obširnega in vsestranskega znanja ni izrabljal v svojo korist, marveč ga je razdal podložnim kmetom, tlačanom, jih spodbujal k umnejšemu kmetovanju in jim pri tem tudi gmotno pomagal.

Na Dolenjskem, kjer je bilo tedaj čebelarstvo slabo razvito, je skušal s predavanji in gmotno pomočjo dvigniti to zvrst kmetijstva na višjo stopnjo, izkušnje iz sadjarstva pa prenašati na kmečke vrtove. Organiziral je prvo čebelarsko šolo na Slovenskem, za tedanjo Kmetijsko družbo in deželni zbor pa je izdelal obširne in globoke utemeljene predloge za izboljšanje kmetijstva.

(Po reviji Moj mali svet)

NOVI SLOVENSKI FILMI

Novembra lani so si lahko v slovenskih mestih ogledali tri nove domače filme. Filip Robar-Dorin je posnel film o Bosancih, ki delajo v Ljubljani, "Ovni in mamuti" pa je film o napetih odnosih, nepomirljivih in napetih nasprotjih in paničnem strahu pred nacionalno ogroženostjo, ki preveva Slovence, ter asimilacijo, ki je značilna za neslovence.

Režiser Jože Pogačnik je po dolgem premoru naredil "Našega človeka". To je film, ki ima svojo črno poanto, na prvi pogled podobno Kafki. Gledamo politično hajko na direktorja, na koncu pa zvedemo, da je z njim vse v redu, da je naš človek, s perspektivo, ki je kader, na katerega se računa. Njegova zamenjava je organizirana samo zato, da bi delovni ljudje dobili občutek, kako imajo vpliv na kadrovske politike. Poanta je zanimivejša kot film sam Lahko si bomo ogledali tudi film "Doktor", ki ga režira Vojko Duletič in je nastal po knjigi Janeza Vipotnika z istim naslovom. Upamo, da si bomo te filme lahko ogledali tudi na S.B.S. TV.

POTOVALNI URAD

CONCEPT TOURS

SHOP 1/23 PINWOOD SHOPPING CENTRE
MT. WAVERLEY
tel. 233-8138 ali 233-3183

PO UGODNIH POGOJIH VAM NUDIMO VSE VRSTE USLUG V ZVEZI Z VAŠIM POTOVANJEM !

– AVIONSKE KARTE ZA POTOVANJA PO SVETU IN V AVSTRALIJI

– UREJUJEMO VIZE IN DRUGE POTNE DOKUMENTE

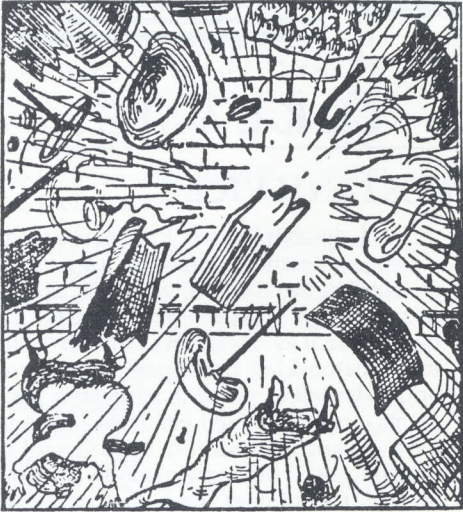
– SVETUJEMO NAJUGODNEJŠE VARIANTE POTOVANJA V SKLADU Z VAŠIMI ŽELJAMI

OBIŠČITE NAS V NAŠEM URADU ALI NAS POKLIČITE PO TELEFONU –

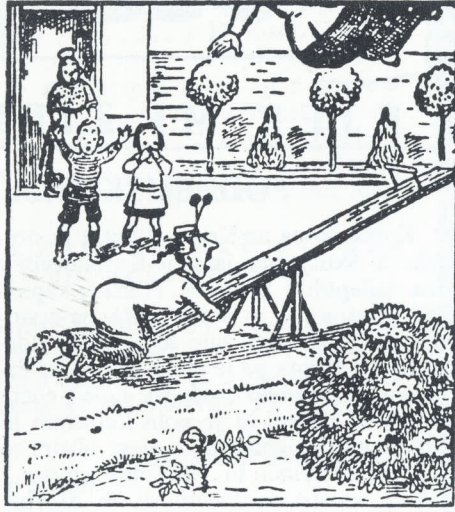
– POSTREŽENI BOSTE V SLOVENSKEM JEZIKU !

TEL. 233-8138 ali 233-3183

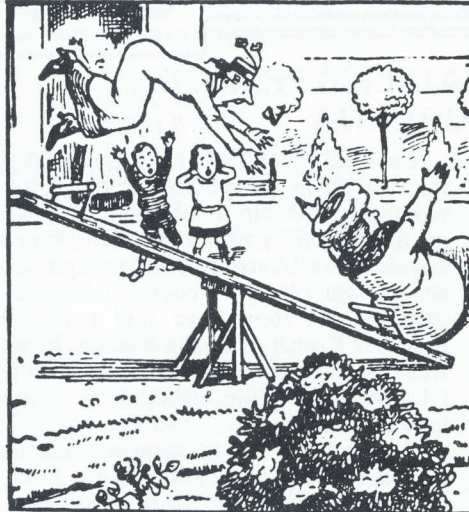
TONKA GABROVŠEK

144. Spodaj na cesti je stal močan vrtni zid. Tu se je divja vožnja končala. Avtomobil se je s pokom razletel na kose. Sunek je bil tako močan, da sta gospa Kozamurnica in Minka zleteli preko zidu, kakor bi ju ustrelil s pračo.

145. Onkraj zidu je bil velik vrt, na katerem so napravili gugalnico. Minka je priletela ravno nanjo.

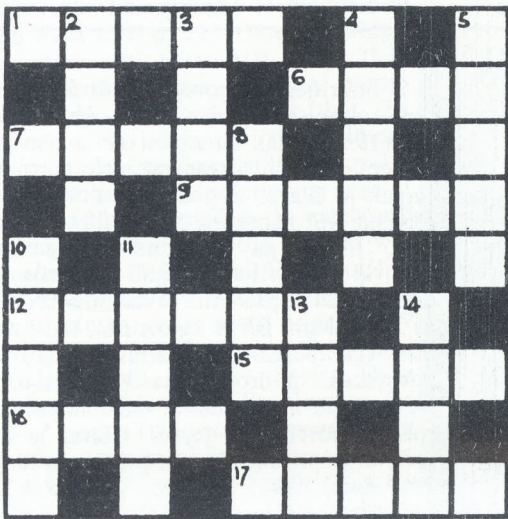

146. Za Minko je prifrčala gospa Kozamurnic. Tebebnila je z vso svojo težo na drugi konec gugalnice. Ker pa je bila veliko težja od Minke, je Minko vrglo spet kvišku in je padla gospe na glavo. Potem

147. Takoj je pritekla dekla in z njo otroci. Z združenimi močmi so posadili ženski ob gugalnico. Nato so začeli poskušati na vse načine, da bi ju spravili k zavesti. Ščepali so ju, ščipali, tresli in suvali, toda vse je bilo zastonj. Tedaj pa je pristopil gospodar. Rekel ni nič, toda ...

ZA BISTRE GLAVE — štev. 13.

VODORAVNO:

1. Mesto ob Savinji
6. Žensko ime
7. Žitarica
9. Kontinent
12. Zmota
15. Ribiška priprava
16. Italijanski denar
17. Stran neba

NAVPIČNO:

2. Sličn
3. Zapor
4. Država v Severni Ameriki
5. Mesto v Dalmaciji
8. Čustvo
10. Rimski zapiski
11. Telovadba
13. Kraj v Zap. Grčiji
14. Poljski pridelek

REŠITEV KRIŽANKE štev. 12

Vodoravno: 1. vraža, 6. vrba, 7. ocena, 9. arnika, 12. eskimo, 15. akord, 16. atom, 17. pošta.

Navpično: 2. raca, 3. žena, 4. arhiv, 5. napad, 8. aroma, 10. tečaj, 11. Akron, 13. okno, 14. brat.

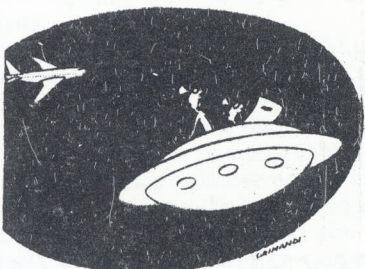
Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

Poglej, poglej, NLP!

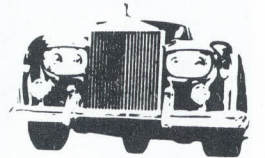
Tole mora biti strašno nevarna stvar! Moja mama stopi gor tako previdno, kot bi se bala mine!

TONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

- **Splošna avtomehanika**
- FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES**
- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

- **Športna puškarna**

Prodaja Lovskega orožja in municije

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL - CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:
kuhinjsko pohištvo — mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. —
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:
Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074